

Ἡ Γαλανόλευκος Σημαία μας Σύμβολο τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος

Τὴν 1η Ἰανουαρίου 1822 συνήλθε στὴν Πιάδα τῆς Ἐπιδαύρου ἡ Ἀ' Ἐθνοσυνέλευση, τῆς τότε ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος.

Ἀνάμεσα στὰ πολλὰ πού συζητήθηκαν, τέθηκε καὶ τὸ ζήτημα τῆς καθιέρωσης **ἐνιαίας ἐπαναστατικῆς Σημαίας**, ὥστε νὰ σταματήσει ἡ σύγχυση πού ἐπικρατοῦσε μέχρι τότε ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση δεκάδων σημαίων.

Μὲ τὸ ΡΔ' Ἄρθρο τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, ὀρίστηκε ἡ **ἐνιαία Σημαία** νὰ συμβολίζει τὴν **πάρεδρον τοῦ Θεοῦ Σοφίαν, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Πατρίδα**, καὶ καθιερώθηκε νὰ φέρει ὡς σύμβολο τὸν **Σταυρὸ** καὶ ὡς χρώματα **τὸ κυανὸ καὶ τὸ λευκὸ**.

Στις 15 Μαρτίου 1822 στὴν Κόρινθο, τὸ Ἐκτελεστικὸ Σῶμα, μὲ τὸ Διάταγμα 540, προσδιόρισε τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀπόφασης αὐτῆς.

Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα, ἡ **Σημαία μας** μὲ μικροαλλαγές εἶναι πλέον αὐτὴ πού ξέρουμε. **Ἡ Σημαία**, λοιπόν, εἶναι αὐτὴ πού **συμβολίζει τὴν Πίστη καὶ τὴν Πατρίδα**. Συμβολίζει, ἀκόμη, ὅλους τοὺς **Ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους** καὶ τῆς Δημοκρατίας, πού κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιό Της κήκαν σὰν ἀγιοκέρια ἀμέτρητα προγονικὰ κορμιά...

Δύο Ἑλληνικὲς Ἐθνικὲς Ἑορτὲς ἔχουμε τὸν χρόνο, οἱ Ὅποιες συνδέουν καὶ ἀδελφώνουν τοὺς Ἕλληνες καὶ ὑμνοῦν τὴν Δόξα τῆς Πατρίδος μας, καὶ μνημονεύουν τὰ παλληκάρια Της πού ἔπесαν γι' Αὐτήν. **Ἐν** τούτοις, ἐμεῖς τί κάνουμε; **«Βαριόμαστε»**, ἀκόμη καὶ αὐτὲς τὶς μοναδικὲς δύο ἡμέρες τὸν χρόνο, νὰ βάλουμε μία **Σημαία** στὸ σπίτι μας, στὸ κατάστημά μας...

Ἡ γαλανόλευκος Σημαία μας εἶναι **σύμβολο Ἐνότητος τοῦ Λαοῦ μας**, δὲν γνωρίζει κόμματα οὔτε φρονήματα, γνωρίζει μόνο **Ἕλληνες καὶ Ἑλλάδα**. **Ἡ** θάλασσα, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ Σταυρὸς εἶναι σήματα εἰρήνης.

Ὀντως, ἡ **Σημαία μας** εἶναι εἰρηνική, δοξάζεται ὅμως σὲ δύσκολες στιγμὲς τῆς Πατρίδος μας καὶ αὐτὴ εἶναι πού ἔχει σκεπάσει τὶς χιλιάδες Ἡρώων, πού γιὰ νὰ κυματίζει ἐλεύθερα καὶ εἰρηνικά, ἔπесαν στὰ πεδία τῶν Μαχῶν.

Πατί, λοιπόν, τέτοια καθολικὴ ἀδιαφορία γιὰ τὸ ἱερώτατο αὐτὸ σύμβολο τῆς Ἑλλάδος μας; **Ἄν** καταργήσουμε τὴν **Σημαία μας**, τότε τί μᾶς χρειάζεται καὶ ὁ **Ἐθνικός μας Ὑμνος**; **Νὰ** τὸν σταματήσουμε καὶ αὐτόν, καὶ νὰ σείουμε μὲ φρενίτιδα τὶς κομματικὲς σημαῖες ἢ αὐτὲς τῶν γηπέδων;...

Εἰλικρινά, ἀναπολῶ τὶς ὡραῖες στιγμὲς τῶν Ἑλλήνων, ὅταν μὲ σεβασμὸ καὶ πατριωτικὴ ὑπερηφάνεια ἀναρτοῦσαν τὴν **Σημαία μας** σὲ ἐξῶστες, μπαλκόνια, καταστήματα, καὶ πλημμύριζαν οἱ πόλεις, τὰ χωριά καὶ ὅλη ἡ ἐπικράτεια μὲ τὰ γαλανόλευκα χρώματα τῆς ἐνδόξου Πατρίδος μας.

Ἀσφαλῶς, ἔτσι ἀγαλλίαζαν καὶ οἱ ψυχὲς τῶν πεσόντων παιδιῶν μας στὰ πεδία τῶν Μαχῶν, διότι ἔβλεπαν ὅτι δὲν τοὺς ξεχάσαμε, τοὺς θυμόμαστε πάντα στὶς δύο μεγάλες Ἐθνικὲς Ἐπετεῖους, πού εἶναι καὶ ἓνα Μνημόσυνο γιὰ αὐτοὺς πού ἔπесαν γιὰ ἐμᾶς καὶ στόλισαν, σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ, τὸ ἅγιο χῶμα τῆς Πατρίδος μας μὲ λουλούδια ἀπὸ τὴν ἀνοιξὴ τους...

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

11.3.2018 ἐκ. ἡμ.,

† Ἐβδομάς Ε' Νηστειῶν,

Ἁγίου Σωφρονίου Ἱεροσολύμων